

Opinia Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia pierwszego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego

COM(2010) 471 wersja ostateczna – 2010/0252 (COD)

oraz komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Internet szerokopasmowy w Europie: inwestycje na rzecz rozwoju opartego na technologiach szerokopasmowych”

COM(2010) 472 wersja ostateczna

(2011/C 107/11)

Sprawozdawca: **Thomas MCDONOGH**

Dnia 7 października 2010 r. Parlament Europejski oraz Rada, działając na podstawie art. 114 i art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postanowiły zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

wniosku dotyczącego decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia pierwszego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego

COM(2010) 471 wersja ostateczna – 2010/0252 (COD).

Dnia 20 września 2010 r. Komisja Europejska, działając na podstawie art. 304 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, postanowiła zasięgnąć opinii Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego w sprawie

komunikatu Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego oraz Komitetu Regionów „Internet szerokopasmowy w Europie: inwestycje na rzecz rozwoju opartego na technologiach szerokopasmowych”

COM(2010) 472 wersja ostateczna.

Sekcja Transportu, Energii, Infrastruktury i Społeczeństwa Informacyjnego, której powierzono przygotowanie prac Komitetu w tej sprawie, przyjęła swoją opinię 2 lutego 2011 r.

Na 469. sesji plenarnej w dniach 16–17 lutego 2011 r. (posiedzenie z 16 lutego) Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny 108 głosami – 2 osoby wstrzymały się od głosu – przyjął następującą opinię:

1. Wnioski

1.1 Komitet z uznaniem odnosi się do wszystkich trzech dokumentów Komisji w pakiecie dotyczącym internetu szerokopasmowego. Są one wyczerpujące, przemyślane i zostały sporządzone w odpowiednim czasie.

1.2 Komitet zdecydowanie popiera cele agendy cyfrowej dotyczące uzyskania zrównoważonych korzyści gospodarczych i społecznych z jednolitego rynku cyfrowego w oparciu o szybki i bardzo szybki internet, a także w pełni popiera ambitny cel dotyczący internetu szerokopasmowego zawarty w teście inicjatywy przewodniej⁽¹⁾. Komitet uważa jednak, że

aby utrzymać konkurencyjność Europy na arenie światowej, za kilka lat będzie być może należało wyznaczyć jeszcze ambitniejsze cele w zakresie dostępu do internetu⁽²⁾.

1.3 Komitet odnotował z zaniepokojeniem, że na obszarze Unii Europejskiej w dalszym ciągu wzrasta bezrobocie, w szczególności wśród młodych ludzi (wieku poniżej 25 lat)⁽³⁾. Komitet uważa, że powodzenie wdrożenia pakietu dotyczącego internetu szerokopasmowego ma zasadnicze znaczenie dla zwalczania bezrobocia dzięki osiągnięciu inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu, jak przewiduje strategia „Europa 2020”.

⁽¹⁾ COM(2010) 245 wersja ostateczna/2: Do 2020 r. wszyscy Europejczycy powinni mieć dostęp do internetu o przepustowości przekraczającej 30 Mb/s, a przynajmniej połowa europejskich gospodarstw domowych powinna mieć dostęp do połączeń o przepustowości przekraczającej 100 Mb/s. W agendzie cyfrowej sformułowano również ponownie cel zatwierdzony przez Radę Europejską polegający na udostępnieniu wszystkim Europejczykom dostępu do internetu szerokopasmowego do 2013 r.

⁽²⁾ Korea Południowa opracowała krajowy plan na rzecz upowszechnienia połączeń o przepustowości 1000 Mb/s do roku 2012. Rząd zachęca przedsiębiorstwa do przeznaczenia 34 bilionów Wonów (23 miliardów EUR) na realizację planu. Dla porównania, liczba ta odpowiada mniej więcej rocznym wydatkom krajowym na edukację (http://news.bbc.co.uk/2/hi/programmes/click_online/9093991.stm).

⁽³⁾ Komunikat prasowy Eurostatu, wskaźniki w strefie euro – 5/2011, 7 stycznia 2011 r.: W listopadzie 2010 r. stopa bezrobocia wśród ludzi młodych (poniżej 25. roku życia) wynosiła 20,7 % w **strefie euro** i 21 % w **UE-27**. W listopadzie 2009 r. wynosiła odpowiednio 20,1 % i 20,5 %.

1.4 Komitet odnotowuje z zadowoleniem, że zasady prawne zawarte w pakiecie dokumentów dotyczących internetu szerokopasmowego są zgodne ze zmienionymi ramami prawnymi dotyczącymi łączności elektronicznej⁽⁴⁾.

1.5 Komitet uważa, że zasada neutralności sieci⁽⁵⁾ ma zasadnicze znaczenie dla przyszłości usług internetowych w Europie. Komitet przyjął do wiadomości sprawozdanie Komisji w sprawie konsultacji publicznych na temat otwartego internetu i neutralności sieci⁽⁶⁾ i z zadowoleniem przyjmuje poparcie dla tej zasady wyrażone przez wiceprzewodniczącą Neelie Kroes⁽⁷⁾. Komitet jest jednakże zaniepokojony tym, że dostawcy usług o znaczącej pozycji rynkowej odczuwają silną motywację ekonomiczną do działania sprzecznego z zasadą neutralności sieci i interesami obywateli. Komitet sądzi, że konieczne mogą być dalsze zmiany przepisów ram prawnych dotyczących telekomunikacji⁽⁸⁾ w celu wzmocnienia uprawnień krajowych organów regulacyjnych, aby zapewnić utrzymanie otwartości internetu w całej Europie i pełne przestrzeganie zasady neutralności sieci przez dostawców usług.

1.6 Komitet zwraca uwagę Komisji na swe liczne wcześniejsze opinie, w których podkreślał swe poparcie dla społeczeństwa informacyjnego, strategii „Europa 2020” i agendy cyfrowej, a także na opinie ukazujące potrzebę dostępu obywateli w całej UE do szybkich łączy internetowych wysokiej jakości oraz potrzebę wdrożenia wyważonego otoczenia regulacyjnego dla usług łączności, dzięki któremu świadczono by wysokiej jakości usługi po przystępnych cenach⁽⁹⁾.

1.7 Strategia rozwoju dostępu szerokopasmowego

1.7.1 Komitet sądzi, że skuteczne wdrożenie unijnej strategii rozwoju dostępu szerokopasmowego ma kluczowe znaczenie dla przyszłego gospodarczego i społecznego dobrostanu wszyst-

kich obywateli; jednak ponieważ warunki finansowe będą trudne jeszcze przez wiele nadchodzących lat, Komitet obawia się, że osiągnięcie celu dotyczącego dostępu szerokopasmowego będzie dla Europy dużym wyzwaniem. Komitet wzywa Radę, Komisję, państwa członkowskie i władze lokalne i regionalne, aby zrobiły wszystko, co w ich mocy, by przyczynić się do realizacji celów agendy cyfrowej dotyczących dostępu szerokopasmowego.

1.7.2 Komitet jest zdania, że powszechny dostęp do internetu szerokopasmowego o wysokiej przepustowości jest kluczowy przy dążeniu do spójności społecznej i terytorialnej⁽¹⁰⁾. Z zadowoleniem przyjmuje plany poszerzenia wykorzystania funduszy strukturalnych i przeznaczonych na rozwój obszarów wiejskich, aby wesprzeć rozwój rentownej infrastruktury szerokopasmowej. Podstawowe znaczenie ma jednak także to, by inwestycje te przynosiły obywatelom korzyści w postaci dostępności wysokiej jakości usług i znacznego obniżenia kosztów dla wszystkich użytkowników końcowych. Komitet wzywa również państwa członkowskie oraz władze regionalne i lokalne do zapewnienia bezpłatnych hotspotów WiFi w miejscach publicznych jako wyrazu wsparcia dla agendy cyfrowej.

1.7.3 Komitet zwraca uwagę Komisji na efekt mnożnikowy w gospodarce oraz poprawę jakości życia wynikające z obniżenia kosztów udostępniania infrastruktury szerokopasmowej w całej Europie. Wzywa Komisję, państwa członkowskie i władze lokalne i regionalne do dołożenia wszelkich starań, aby zmniejszyć te koszty.

1.7.4 Komitet przyjmuje z zadowoleniem działania mające rozbudzić i wesprzeć inwestycje w infrastrukturę szerokopasmową, ale jednocześnie chciałby, aby wszystkie inwestycje dokonywane były w sposób wzmacniający konkurencję. Komitet byłby zaniepokojony, gdyby działania wspierające były realizowane w sposób stwarzający nieproporcjonalną przewagę dla dostawców usług o znaczącej pozycji rynkowej.

1.7.5 Komitet jest jednak rozczarowany dotychczasowym powolnym wykorzystaniem środków na łącza szerokopasmowe przez państwa członkowskie⁽¹¹⁾. Komitet przyjmuje z zadowoleniem planowane wskazówki dla państw członkowskich dotyczące przyspieszenia programów i sięgania po dostępne fundusze.

1.8 Polityka w zakresie widma radiowego

1.8.1 Komitet przyjmuje z zadowoleniem fakt, że program dotyczący polityki w zakresie widma radiowego zapewni przyznanie i udostępnienie widma wystarczającego i odpowiedniego pod względem zasięgu i przepustowości dla bezprzewodowych technologii szerokopasmowych, aby zrealizować cel wyznaczony na 2020 r. Komitet wyraża ponadto zadowolenie, że rozwój sieci szerokopasmowych zostanie dodatkowo wzmocniony poprzez działania sprzyjające konkurencji, takie jak wprowadzenie handlu częstotliwościami, i działania mające na celu zapobieżenie potencjalnym zakłóceniom przy modyfikacji obecnych licencji.

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2009/140/WE i dyrektywa 2009/136/WE.

⁽⁵⁾ Neutralność sieci to zasada, zgodnie z którą rządy oraz dostawcy usług internetowych nie mogą nakładać ograniczeń dotyczących treści, stron internetowych, platform, rodzaju używanego sprzętu czy też dopuszczalnych sposobów komunikacji. Jeżeli dany użytkownik płaci za określony poziom dostępu do internetu, a inny użytkownik płaci za taki sam poziom dostępu, to powinni oni mieć możliwość połączenia się ze sobą zgodnie z wykupionym poziomem dostępu. Wyrażono zaniepokojenie tym, że dostawcy internetu szerokopasmowego mogą wykorzystywać lokalną infrastrukturę w celu blokowania aplikacji internetowych oraz treści zamieszczanych w internecie (np. stron, usług, protokołów), zwłaszcza należących do konkurentów, czy też zmienić model biznesowy w celu pogorszenia jakości i zakresu dostępu różnych użytkowników. Takie zmiany w modelach biznesowych mogłyby pociągnąć za sobą niesprawiedliwą dyskryminację cenową i dyskryminację pod względem jakości usług. Możliwość opracowania przepisów mających na celu nałożenie obowiązku stosowania się do zasady neutralności internetu jest przedmiotem ożywionej dyskusji.

⁽⁶⁾ http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecomms/doc/library/public_consult/net_neutrality/report.pdf.

⁽⁷⁾ Przemówienie (SPEECH/10/643) wygłoszone na szczycie Komisji Europejskiej i Parlamentu Europejskiego nt. „Otwarty internet i neutralność sieci w Europie”.

⁽⁸⁾ Dyrektywa 2009/140/WE i dyrektywa 2009/136/WE.

⁽⁹⁾ Zob. Dz.U. C 120, 20.5.2005, s. 22; Dz.U. C 28, 3.2.2006, s. 88; Dz.U. C 318, 23.12.2006, s. 222; Dz.U. C 97, 28.4.2007, s. 27; Dz.U. C 324, 30.12.2006, s. 42; Dz.U. C 151, 17.6.2008, s. 25; Dz.U. C 44, 16.2.2008, s. 50; Dz.U. C 224, 30.8.2008, s. 50; Dz.U. C 77, 31.3.2009, s. 60; Dz.U. C 175, 28.7.2009, s. 87; Dz.U. C 175, 28.7.2009, s. 8; Dz.U. C 182, 4.8.2009, s. 56; Dz.U. C 218, 11.9.2009, s.41; Dz.U. C 317, 23.12.2009, s. 103; Dz.U. C 255, 22.9.2010, s. 116; Dz.U. C 44 z 11.2.2011, s. 178; Dz.U. C z 54, 19.2.2011, s. 58.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 175, 28.7.2009, s. 8.

⁽¹¹⁾ Zaledwie 18 % planowanych wydatków na lata 2007–2013 zostało rozdysponowanych do września 2009 r.

1.8.2 Komitet przyjmuje również z zadowoleniem fakt, że jednoznacznym celem programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego jest uwolnienie do 2013 r. pasma 800 MHz dywidendy cyfrowej w celu zapewnienia dostępu do internetu szerokopasmowego, zwłaszcza na obszarach wiejskich. Komitet wzywa państwa członkowskie do niezwłocznego udostępnienia tego pasma.

1.8.3 Komitet odnotowuje również plany wykorzystania przystępnej cenowo szerokopasmowej łączności satelitarnej, by dotrzeć do odległych obszarów, którym nie można udostępnić tej technologii za pomocą systemu naziemnego.

1.8.4 Komitet przyłącza się do apelu Komisji skierowanego do państw członkowskich, by pomogły w szybkiej realizacji celu dotyczącego zasięgu sieci szerokopasmowych, przyjmując bezzwłocznie politykę mającą na celu:

- udostępnienie wystarczająco dużych pasm widma ⁽¹²⁾;
- szybkie przyznawanie praw do użytkowania widma;
- zwiększenie elastyczności i konkurencji;
- umożliwienie handlu wtórnego widmem w celu dostosowania się do zmian na rynku.

1.9 Sieci dostępu nowej generacji (NGA)

1.9.1 Udostępnienie sieci NGA jest bardzo kosztowne i stwarza duże ryzyko dla inwestorów. Komitet odnotowuje, że w propozycjach uwzględniono te zagrożenia, a także włączenie premii z tytułu ryzyka do kosztów regulowanego dostępu.

1.9.2 Komitet wyraża uznanie dla twórczego podejścia Komisji wyrażającego się poprzez silne wsparcie dla możliwości współinwestowania, które mogą zmniejszyć ryzyko podejmowane przez poszczególne przedsiębiorstwa.

1.9.3 Komitet dostrzega, że skuteczne egzekwowanie przepisów dotyczących dostępu do sieci NGA będzie w dużej mierze zależne od wdrożenia przepisów przez krajowe organy regulacyjne w poszczególnych państwach członkowskich. Komitet wzywa Komisję i państwa członkowskie do udzielenia wszelkiego potrzebnego wsparcia krajowym organom regulacyjnym i Organowi Europejskich Regulatorów Łączności Elektronicznej (BEREC), aby mogły one z powodzeniem wykonać to trudne zadanie.

2. Zalecenia

2.1 Aby zapewnić dalsze trwanie otwartego internetu i dalszą ochronę neutralności sieci, Komisja i krajowe organy regulacyjne powinny ściśle monitorować techniki wykorzysty-

wane przez operatorów w celu zarządzania przepływem danych w ich sieciach oraz potencjalny wpływ takich technik na doświadczenia użytkowników internetu.

2.2 W świetle zgromadzonych doświadczeń Komisja powinna rozważyć, na ile ramy prawne dotyczące telekomunikacji są odpowiednie, by stawić czoła wyzwaniu związanemu z zagrożeniem dla otwartego internetu i neutralności sieci, jakie mogą stanowić dostawcy usług.

2.3 Krajowe plany dotyczące dostępu szerokopasmowego powinny zostać wkrótce zaktualizowane w celu uwzględnienia planów projektów udostępnienia szybkich i bardzo szybkich łączy szerokopasmowych.

2.4 Krajowe plany dotyczące dostępu szerokopasmowego powinny być zgodne ze standardowymi najlepszymi praktykami w zakresie planów projektów, a szczegóły dotyczące wymaganych zasobów powinny wiązać się z celami i najważniejszymi terminami.

2.5 UE powinna przeprowadzać okresowy przegląd krajowych planów dotyczących dostępu szerokopasmowego w celu wskazania braków w zasobach czy innych kwestii związanych z realizacją planów.

2.6 W krajowych planach dotyczących dostępu szerokopasmowego zawrzeć należy szczegóły dotyczące wszystkich bezpośrednich programów władz publicznych oraz inwestycji w infrastrukturę i roboty budowlane, które ułatwiłyby osiągnięcie celów agendy cyfrowej.

2.7 Komitet wzywa Komisję, by zwróciła szczególną uwagę na skutki dla konkurencji w państwach członkowskich, aby kontrolować, jak realizowana jest obniżka kosztów sieci szerokopasmowej.

2.8 Za pośrednictwem wszelkich właściwych mechanizmów Komisja powinna dbać o to, by ceny widma radiowego były zawsze na odpowiednim poziomie, dzięki czemu świadczenie konkurencyjnych usług będzie rentowne.

2.9 Aby stymulować gospodarkę cyfrową, państwa członkowskie i władze regionalne powinny promować bezpłatny dostęp do WiFi (hotspoty) w miejscach publicznych.

2.10 Realizując wspólne inwestycje oraz projekty infrastrukturalne w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego, państwa członkowskie i władze regionalne muszą działać ostrożnie, aby nie zaszkodzić zdrowej konkurencji na rynku ⁽¹³⁾.

2.11 W miarę rozwoju technologii radiowej i usług radiowych ważne jest, by zwracać ogromną uwagę na kwestie zdrowia publicznego związane z potencjalnie szkodliwymi skutkami oddziaływania pól elektromagnetycznych i uspokajać społeczeństwo co do tych kwestii poprzez środki podejmowane z myślą o monitorowaniu tych zagrożeń.

⁽¹²⁾ Nieodzwone jest, aby przydzielone widmo było udostępniane skutecznie; należy to robić zarówno poprzez udostępnienie nowego widma (takiego jak 2,6 GHz oraz 800 MHz), jak i poprzez liberalizację wykorzystania obecnego widma (np. pasmo 900/1 800 MHz – zob. znowelizowana dyrektywa w sprawie GSM oraz decyzja w sprawie pasma 900/1 800 MHz).

⁽¹³⁾ Dz. U. C 48 z 15.2.2011, s. 72.

2.12 Komitet sądzi, że władze lokalne, wydając zgodę na rozwój sieci bezprzewodowych, muszą skutecznie egzekwować regulacje z zakresu ochrony środowiska i zdrowia, tak by usługi, które są w pełni zgodne z przepisami, mogły być dostarczane szybko i efektywnie pod względem kosztów.

2.13 By zapewnić jednakowe wdrażanie przepisów dotyczących dostępu nowej generacji w całej UE, a także wykryć wszelkie możliwe problemy związane z dostępnością zasobów, Komisja powinna zaproponować, by krajowe organy regulacyjne przechodziły kontrolę okresową. Mogłaby się ona odbywać w formie wzajemnej oceny pod kierownictwem BEREC.

2.14 UE powinna rozważyć dostarczenie BEREC funduszy na:

- stworzenie zespołu ekspertów, którzy mogliby w razie potrzeby uzupełniać wiedzę fachową krajowych organów regulacyjnych;
- sfinansowanie programu rozwoju zawodowego dla pracowników krajowych organów regulacyjnych;
- sfinansowanie mechanizmu kontroli i działu zajmującego się najlepszymi praktykami, który pomógłby w zapewnieniu jednolitego poziomu doskonałości we wdrażaniu przepisów w całej Europie.

3. Kontekst

3.1 Obecny rozwój szybkich sieci łączności ma tak samo przełomowe znaczenie, jak rozwój sieci elektrycznych i transportowych sto lat temu. Chociaż Europa należy do regionów świata o najbardziej rozwiniętej sieci⁽¹⁴⁾, to w wielu częściach UE nadal brakuje podstawowych usług internetowych, a nawet na obszarach miejskich rzadkie są łącza o wysokiej przepustowości.

3.2 Obywatele i przedsiębiorstwa na całym świecie coraz częściej chcą mieć dostęp do szybszych sieci NGA. Pod tym względem Europa nadal pozostaje w tyle za niektórymi z jej głównych partnerów światowych, gdyż 30 % Europejczyków nigdy nie korzystało z internetu, a odsetek szybkich sieci światłowodowych wynosi w Europie 1 %, podczas gdy w Japonii – 12 %, a w Korei Południowej – 15 %.

3.3 Ambitne cele związane z dostępem do łączy szerokopasmowych w Europie zostały wytyczone w agendzie cyfrowej⁽¹⁵⁾, która jest jedną z inicjatyw przewodnich strategii „Europa 2020”⁽¹⁶⁾ na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu. Do 2020 r. wszyscy Europejczycy powinni mieć dostęp do internetu o szybkości powyżej 30 Mb/s, a 50 % lub więcej europejskich gospodarstw domowych powinno mieć abonament na dostęp do internetu o szybkości powyżej 100 Mb/s. W agendzie cyfrowej sformułowano również ponownie cel zatwierdzony przez Radę Europejską polegający na udostępnieniu wszystkim Europejczykom dostępu do internetu szerokopasmowego do 2013 r. Aby zrealizować te ambitne cele, konieczne jest opracowanie komple-

ksowej polityki, której podstawą byłby zestaw technologii, oraz skrupulatne monitorowanie postępów realizacji w miarę upływu czasu⁽¹⁷⁾.

3.4 Pakiet dokumentów poświęcony internetowi szerokopasmowemu, rozważany w niniejszej opinii, zawiera dokumenty Komisji sporządzone z myślą o realizacji celów dotyczących dostępu do internetu wyznaczonych w agendzie cyfrowej. Obejmują one:

- szereg propozycji dotyczących spełnienia wymogów związanych z planowaniem i finansowaniem koniecznych do realizacji celów dotyczących dostępu do internetu – „Internet szerokopasmowy w Europie: inwestycje na rzecz rozwoju opartego na technologiach szerokopasmowych”, COM(2010) 472;
- wniosek ustawodawczy mający na celu utworzenie pierwszego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego, który jest konieczny do uregulowania i zharmonizowania infrastruktury sieci bezprzewodowych potrzebnej do wsparcia realizacji celów strategii „Europa 2020” – wniosek dotyczący decyzji Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia pierwszego programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego, COM(2010) 471;
- zalecenie dotyczące sposobu, w jaki krajowe organy regulacyjne w całej UE powinny regulować dostęp do sieci NGA, niezbędny do zapewnienia szybkiego i bardzo szybkiego dostępu do internetu szerokopasmowego przewidzianego w agendzie cyfrowej – C(2010) 6223/3.

4. Uwagi

4.1 Strategia rozwoju dostępu szerokopasmowego

4.1.1 Ambitne cele wytyczone w strategii „Europa 2020” i w agendzie cyfrowej zostaną zrealizowane tylko wówczas, gdy państwa członkowskie opracują i wdrożą skuteczne krajowe plany dotyczące dostępu szerokopasmowego. Chociaż wszystkie państwa członkowskie mają już strategię rozwoju dostępu szerokopasmowego, to strategie te muszą zostać wkrótce uaktualnione w celu uwzględnienia planów dotyczących sieci o bardzo wysokiej przepustowości wraz z konkretnymi celami i określonymi środkami wykonawczymi.

4.1.2 Dla osiągnięcia sukcesu zasadnicze znaczenie ma planowanie i wdrażanie krajowych strategii rozwoju dostępu szerokopasmowego. Jest również istotne, by państwa członkowskie rozwijały sieci NGA w taki sposób, by żaden region UE nie pozostał w tyle, gdyż w przeciwnym razie przepaść cyfrowa będzie się znowu poszerzać, czemu towarzyszyć będzie opóźnienie rozwoju gospodarczego w regionach znajdujących się w trudniejszym położeniu, które nie mogą uczestniczyć w wyłaniającej się gospodarce cyfrowej.

4.1.3 Dla oceny wykonalności krajowych planów dotyczących dostępu szerokopasmowego byłoby pomocne, gdyby określono w nich zasoby potrzebne do wykonania projektów (zasoby ludzkie i inne), a także kluczowe etapy ich realizacji. Te plany projektów muszą być następnie monitorowane, by śledzić ich wykonanie, i poddawane aktualizacji.

⁽¹⁴⁾ Światowe Forum Gospodarcze: Global Information Technology Report 2009–2010, <http://www.networkedreadiness.com/gitr/>.

⁽¹⁵⁾ „Europejska agenda cyfrowa”, COM(2010) 245 wersja ostateczna/2.

⁽¹⁶⁾ „EUROPA 2020 – Strategia na rzecz inteligentnego i zrównoważonego rozwoju sprzyjającego włączeniu społecznemu”, COM(2010) 2020 wersja ostateczna.

⁽¹⁷⁾ Np. należy oczekiwać, iż w celu terminowej realizacji celu polegającego na udostępnieniu internetu o przepustowości 100 Mb/s w 2015 r. około 15 % europejskich gospodarstw domowych powinno mieć połączenie z internetem o takiej przepustowości.

4.1.4 Jakość sieci, koszt ich udostępniania, a także konkurencyjne ceny dla odbiorcy końcowego są istotnymi kryteriami zarządzania w programach rozwoju sieci. Zważywszy, że nawet 80 % kosztów infrastruktury sieciowej pochłaniają roboty budowlane, władze lokalne i krajowe powinny dążyć do znacznego obniżenia kosztów dzięki skutecznej koordynacji projektów infrastrukturalnych.

4.1.5 Rzetelne informacje ułatwiają dobre planowanie i zarządzanie. W krajowych planach dotyczących dostępu szerokopasmowego należy zawrzeć szczegółowe informacje na temat wszystkich bezpośrednich planowanych programów i inwestycji władz publicznych, w tym robót budowlanych, które ułatwiłyby rozbudowę infrastruktury.

4.1.6 Dominująca pozycja dostawców usług o znaczącej władzy rynkowej może zaszkodzić rozwojowi konkurencji i infrastruktury, jeśli krajowe organy regulacyjne nie zajmą się tym problemem w sposób umiętny.

4.1.7 Współpraca i dzielenie się infrastrukturą między prywatnymi dostawcami infrastruktury są niezbędne dla zapewnienia wydajności, szybkości wdrożenia, zrównoważenia środowiskowego i dostępności konkurencyjnych cen dla odbiorców końcowych.

4.1.8 Niestety konkurentom trudno jest współpracować, jeżeli nie są do tego zobowiązani. Komitet z zadowoleniem odnotowuje, że w pakiecie dokumentów dotyczących internetu szerokopasmowego przewiduje się wymaganie od prywatnych dostawców infrastruktury publikowania rzetelnych informacji na temat już istniejącej i planowanej infrastruktury, tak by ułatwić dobre planowanie i skuteczne wykorzystanie zasobów.

4.1.9 Przejrzystość kosztów i cen usług łączności ma kluczowe znaczenie, jeśli obywatele mają odczuć korzyści z inwestycji UE, państw członkowskich i władz regionalnych w infrastrukturę szerokopasmową.

4.1.10 Komitet jest pod wrażeniem zakresu i różnorodności wsparcia finansowego na realizację celów dotyczących powszechnego dostępu do łączy szerokopasmowych wytyczonych w agendzie cyfrowej. Z zadowoleniem przyjmuje również plany uwzględnienia nowych instrumentów finansowania w następnych wieloletnich ramach finansowych.

4.2 Polityka w zakresie widma radiowego

4.2.1 Program dotyczący polityki w zakresie widma radiowego jest tak istotny ze względu na dominującą rolę, jaką łączność bezprzewodowa będzie odgrywać w inteligentnej

i zrównoważonej gospodarce sprzyjającej włączeniu społecznemu przewidzianej w strategii „Europa 2020”. Technologie bezprzewodowe umożliwiają nie tylko komunikację między ludźmi i korzystanie z internetu, lecz mają również zasadnicze znaczenie dla rozpowszechnienia przyszłych zastosowań w całym spektrum życia społeczeństwa – od inteligentnych liczników energii po inteligentne systemy transportowe i internet przedmiotów.

4.2.2 Komitet odnotowuje w szczególności znaczenie programu dotyczącego polityki w zakresie widma radiowego dla ustanowienia inteligentnych sieci w całej Europie, które odegrają kluczową rolę w dążeniu do trwałego wzrostu gospodarczego.

4.2.3 Komitet odnotowuje, że największy wzrost na rynku szerokopasmowym UE następuje w sektorze mobilnej łączności szerokopasmowej, w którym liczba użytkowników zwiększyła się w ubiegłym roku ponad dwukrotnie. Rośnie zatem znaczenie technologii bezprzewodowych dla zaspokojenia zapotrzebowania na usługi łączności szerokopasmowej.

4.2.4 Pola elektromagnetyczne są potencjalnie szkodliwe dla zdrowia i samopoczucia społeczeństwa. Komitet wyraża zadowolenie z faktu, że w programie dotyczącym polityki w zakresie widma radiowego dostrzega się potrzebę stałego monitorowania zdrowotnych skutków wykorzystania widma.

4.3 Sieci dostępu nowej generacji (NGA)

4.3.1 Propozycje dotyczące regulowanego dostępu do sieci NGA są odzwierciedleniem wieloletnich doświadczeń Komisji związanych z utrzymywaniem odpowiedniej równowagi między zachęcaniem do inwestowania w sieć a ochroną konkurencyjnego środowiska. Propozycje te dostarczają również sektorowi łączności niezbędnych wyjaśnień na temat przepisów, które wpłyną na ich decyzje inwestycyjne i plany związane z sieciami NGA.

4.3.2 Niektóre z krajowych organów regulacyjnych mogą nie posiadać odpowiedniej wiedzy fachowej ani umiejętności, by wykonać powierzone im zadania. Krajowe organy regulacyjne mogłyby być może otrzymywać wsparcie w realizacji tych złożonych zadań ze strony zespołu ekspertów na szczeblu centralnym, którego organizacją i zarządzaniem mógłby się zajmować BEREC.

4.3.3 Wiedzę fachową i umiejętności krajowych organów regulacyjnych można by rozwinąć za pośrednictwem BEREC, jeżeli organ ten zapewniałby swym członkom program rozwoju zawodowego i wsparcie we wdrażaniu najlepszych praktyk.

Bruksela, 16 lutego 2011 r.

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego
Staffan NILSSON